

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۱/۲۸

داکتر مصطفی آریامل

افغانستان در لبه پرتگاه!

اعتراف مینمایم که من در سیاست چندان وارد نیستم اما سالها بازی های سیاسی را دیده ام و میتوانم تا اندازه ای پشت ورق را بخوانم.

تحركات جاري براي صلح در افغانستان بايد از دیدگاه آگاهان سیاست حلایي گردد.

چیزیکه مرا به دلهره انداخت نکات ذیل اند:

- در مذاکرات بین زلمي خليلزاد و طرف طالبان، نماینده افغانستان غائب است و چنین معنی میدهد که در حقیقت امریکا با پاکستان داخل مذاکره است زیرا ISI مطلق العنانی سر طالبان میچرخاند و باید خواسته های پاکستان را برآورده سازند. طالبان بدون اجازه ISI حتی آب خورده نمیتواند.

این يك باخت نهایت هوشدار دهنده براي افغانستان و گول اول توسط طالبان است.

- اصرار طالبان براي حذف انتخابات ریاست جمهوری در سال آینده اینست که تا يك حکومت موقت دست و پاچه و کاملاً غیرآماده جاگزین آن شده آب را خت و ماهی بگیرند.

حکومت به هیچ صورت انتخابات آینده را قربانی نکند.

- در طول تاریخ سیاسی دو نیم قرن اخیر، افغانستان در همه مصاف ها موفق بدر آمده اما در میز مذاکره بازنده بوده است.

از تکرار شدن تاریخ سخت هراس دارم.

- حکومت موجوده ظرفیت سیاسی لازم ندارد که با سیاستمداران کار کشته پاکستان یعنی انگلیس چوچه چنه بزند چنانچه در هفدهسال اخیر هیچ وقت دم را بدست ندادند و بیست بار زیارت اسلام آباد توسط کرزي و مساعي سياسي اشرف غني هیچ دستاوردی نداشت جز وقت کماهی کردن توسط جناح پاکستان تا طالبان نو جذب شده را آماده و تجهیز کنند.

- نزد زلمي خليلزاد منافع ایالات متحده مقدم تر است و در آنجا رشد کرده و به مقام های بلند پایه رسیده است و شاید هوای چوکیوزارت خارجه نیز در سرش جولان میزند.

- آزموده را باز آزمودن خطا است، آقای خليلزاد در کنفرانس برلین سنگ تهداب را کج گذاشت و شاه سابق اعلي حضرت محمدمظاهرشاه را از اشتراك در پروسه احیای مجدد وطن عزیز حذف نمود در حالی که ملت به انتظار او نشسته بود.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

- چند روز قبل خبري نشر شد که امریکا اعتراف کرده است که طالبان را شکست داده نمیتواند.

- در آن خبر اهداف دیگری مستور است و با زبان دیپلماتیک اداء شده است.

هدف عمده آن تفهیم کردن رئیس جمهور غني باین است که ما شکست خوردیم میدان را رها میکنیم و شما میدانید و پاکستان و طالبان.

گویا خبر فوق طرف افغانستان را و ادار میسازد که در مذاکرات، به مطالبات طالبان گردن نهد و در همین جا هیولای پرتگاهنمایان میشود.

مذاکرات جاری، مذاکرات برلین برای صلح راتداعي میکند.

همه آگاه اند که در رأی گیری برای انتخاب رئیس جمهور مؤقت، استاد عبدالستار سیرت یازده رأی و حامد کرزی دو رأیگرفته بود.

از نظر پرنسپ دیموکراسی، جناب ستار سیرت برنده قاطع بود.

اما ایالات متحده، آقای حامد کرزی را بر همه تحمیل کرد و خلاف همه موازین دیموکراتیک امریکای معظم عمل نمود و صرف از دیدگاه منافع خود، بازنده را برنده ساخت.

چیزیکه از کنفرانس برلین نصیب وطن شد عبارت از قبضه کردن همه پست های کلیدی و اقتصادی توسط شورای نظار، و بهشاحی باد کردن بیت المال و کمک های هنگفت ناتو و بانک ها در دوران ابوالفساد حامد کرزی بود.

حالا که وطن ما در فساد غرق است در سر دهنه جوی حامد کرزی نشسته بود و فساد همه جا را فرا گرفت.

شاعر شیرین سخنی فرموده است:

اگر از باغ رعیت ملک خُورد سیبی

برآورد غلامان او درخت از بیخ

- ظهور مثلث خبیث پاکستان، ایران و روسیه بر ضد افغانستان و امریکا شاید مؤثر افتاده و تصمیم گرفته باشند که فرار را برقرار ترجیح دهند.

خدا خیر کند

با احترام